

perusteluissa todetaan, että tämä rahoitus "antaa mahdollisuuden sovittaa yhteen neuvoston toiveen ohjelman tavoitteiden toteutumisesta sekä neuvoston huolen jakaa käytössä olevat varat tasapuolisesti ajanjaksona, jolle ovat leimallisia merkittävät rahoitusta koskevat rajoitukset."

(¹) EYVL C 210, 22.7.1999, s. 1.

(2000/C 280 E/046)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2458/99

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 1999)

Aihe: Kirjoitusvälineitä tuottava teollisuus Euroopassa

Kirjoitusvälineitä (mustekyniä, lyijykyniä, kuulakyniä jne.) ja yleensäkin konttoritarvikkeita tuottavaa teollisuutta Euroopassa uhkaavat markkinat noin 50–60 prosenttia tuotteiden todellista arvoa alemmilla hinnoilla vallanneet, italialaisia ja eurooppalaisia malleja tarkasti jäljittelevät tuotteet.

Epärehelliseen kilpailuun syyllistyvät etupäässä yritykset Euroopan yhteisön ulkopuolisista maista kuten Kiinasta, Intiasta, Taiwanista ja Indonesiasta. Ne käyttävät hyväkseen kaikkialle Eurooppaan levittäytyneitä maahantuojia, jotka pystyvät esittelemään tuotteita alan kansallisilla ja kansainvälisillä markkinoilla.

Useat samanaikaiset tekijät mahdollistavat tämän laajalle levinneen laittoman toiminnan. Tällaisia ovat julkisten viranomaisten vähäinen valvonta, tuotemerkkejä ja patenteja koskevien riita-asioiden ratkaisemiseen kuluva pitkä aika (useita vuosia etenkin Italiassa) ja kyseisten maahantuojien taloudellinen joustavuus (usein kysymyksessä ovat niukasti kalustetut, lähinnä puhelimella ja faksilla varustetut bulvaaniyhtiöt, jotka voidaan muutamassa tunnissa purkaa ja siirtää toiseen paikkaan uudella nimellä).

Lisäksi nämä tuottajat rikkovat järjestelmällisesti eurooppalaisia yrittäjiä koskevaa tiukkaa lainsäädäntöä turvallisuudesta ja asettavat näin ollen kansalaisten, erityisesti lasten, joille tällaiset tuotteet on usein suunnattu, terveyden alttiiksi.

Mikäli tällainen laitton tilanne ja epärehellinen kilpailu jatkuu, alan yrittäjien Euroopassa, etenkin Italiassa, on ennen pitkää pakko lopettaa toimintansa. Tästä on vakavia seurauksia työllisyydelle, ja markkinat jäävät kuluttajien vahingoksi kokonaan vaarallisten ja huonolaatuisten tuotteiden varaan.

Voiko komissio ensinnäkin kertoa, mitä nopeita ja sopivia keinoja sillä on käytössään, jotta ilmiö saadaan nopeasti kitketyksi pois ja tilanne palautetuksi lailliseksi?

Voisiko komissio myös tehdä jotain, jotta maahantuontia voitaisiin rajoittaa sellaisista maista, jotka paikallisten olojen takia (naurettavan alhaiset työvoimakustannukset Euroopan tasoon verrattuna, alhaiset ellei suorastaan olemattomat turvallisuusvaatimukset työpaikoilla sekä tuotteiden laatua ja turvallisuutta koskevien sääntöjen puuttuminen) toimivat poikkeuksellisen suotuisissa taloudellisissa olosuhteissa niin, että rehti ja laillinen kilpailu eurooppalaisten yritysten kanssa on mahdotonta?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2000)

Arvoisa parlamentin jäsen on nostanut esiin useita tärkeitä kysymyksiä, jotka koskevat yhteisön toimia sen pyrkiessä ratkaisemaan ongelmat, joita syntyy useissa yhteisön ulkopuolisissa maissa toimivien yritysten valmistaessa ja pitäessä kaupan tavaraväärennöksiä. On selvää, että väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden pitäminen kaupan vahingoittaa tavaramerkkien haltijoita sekä lainkuuliaisia valmistajia ja kauppiaita ja johtaa kuluttajia harhaan. Kuten parlamentin jäsen huomauttaa, tavaraväärennökset voivat myös olla vaaraksi kansanterveydelle.

Estääkseen tavaraväärennösten pääsyn yhteisön markkinoille ja niiden myynnin siellä yhteisö on antanut sääntöjä ja asetuksia teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi tehokkaasti yhteisössä. Erityisesti väärennetyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen, viennin, jälleenviennin tai suspensioimenettelyyn asettamisen kieltämistä koskevista toimenpiteistä annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3295/94, sellaisena kuin se on muutettuna 25. tammikuuta 1999 annetulla asetuksella (EY) N:o 241/1999⁽¹⁾, yhteisön tulliviranomaisille annetaan valtuudet keskeyttää väärennetyiksi tai laittomasti valmistetuiksi epäiltyjen tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen samanaikaisesti, kun oikeudenhaltija panee rikkomisesta johtuvan menettelyn alulle kansallisessa viranomaiselimessä. Komissio tekee parhaillaan tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa Tulli 2002 -ohjelmassa auttaakseen tullia ja talouden toimijoita tehostamaan keskinäistä tietojenvaihtoa ja parantamaan oikeudenhaltijoille suunnattuja tullin palveluja korostamalla teollis- ja tekijänoikeuskysymysten parissa työskentelevien tullivirkailijoiden koulutuksen merkitystä.

Lisäksi komissio julkaisi lokakuussa 1998 väärentämisen ja tavaroiden laittoman valmistamisen vastaista toimintaa sisämarkkinoilla käsittelevän vihreän kirjan⁽²⁾, jonka myötä käynnistyy laaja kuulemiskierros laittoman valmistamisen torjunnan vahvistamiseksi yhteisössä.

Kuten parlamentin jäsen huomauttaa, väärentämisen torjuntaa koskevassa kokonaisstrategiassa on etusijalla oltava ongelman ratkaiseminen sen alkulähteellä eli väärennöksiä valmistavassa maassa. Teollis- ja tekijänoikeuksien suojan parantamisessa on 1. tammikuuta 2000 mennessä otettu tärkeä askel; tuolloin kehitysmaat (kaikkein heikoiten kehittyneitä lukuun ottamatta) ovat panneet täysimääräisesti täytäntöön Maailman kauppajärjestön teollis- ja tekijänoikeuksien suojaa koskevat määräykset (sopimus teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista). Osana teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien WTO:n sääntöjen täytäntöönpanoa kyseisten maiden on otettava käyttöön rangaistusmenettelyt ja seuraamukset kaikkia tapauksia varten, joissa on kyse tavaramerkin tahallisuudesta väärentämisestä kaupalliseen tarkoitukseen.

Parlamentin jäsenen mainitsemien, kehitysmaissa vallitsevien taloudellisten edellytysten osalta komissio haluaa huomauttaa, että alhaiset työvoimakustannukset on yksi niiden suhteellisen edun tärkeimpiä osatekijöitä ja edellytys sille, että ne voivat integroitua nykyistä tiiviimmin maailmantalouteen ja jatkaa taloutensa kehittämistä. Komissio katsoo, että on kyseisten maiden oman edun mukaista parantaa työskentelyolosuhteita, myös turvallisuuteen ja terveyteen liittyviä näkökohtia, sitä mukaa kun niiden elintaso nousee.

⁽¹⁾ EYVL L 27, 2.2.1999.

⁽²⁾ KOM(98) 569 lopullinen.

(2000/C 280 E/047)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2463/99

esittäjä(t): **Inger Schörling (Verts/ALE) neuvostolle**

(16. joulukuuta 1999)

Aihe: Ruotsin tiukan huume politiikan vastainen EU-direktiivi

Ruotsissa on voimassa määräyksiä, joissa rajoitetaan tarkkaan huumeiksi luokiteltavien aineiden tuontia jopa silloin, kun lääkäri on määrännyt ne jostain lääketieteellisestä syystä. Esimerkiksi lääkeviraston määräyksen 1997:11 mukaan henkilö voi tuoda maahan amfetamiinia vain viiden päivän henkilökohtaista käyttöä varten.

Eräs ruotsalainen lääkäri on vastikään ilmoittanut Ruotsin toiminnasta ja määräyksistä Euroopan komissiolle. Hän väittää, että Ruotsin määräykset rikkovat EU:n lainsäädäntöä tavaroiden ja palveluiden vapaasta liikkuvuudesta eri maiden välillä. Lääkäri haluaa, että Euroopan komissio ryhtyy toimenpiteisiin Ruotsia vastaan ja julistaa Ruotsin määräykset laittomiksi, koska ne ovat ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa.

Jos komissio päätyy siihen johtopäätökseen, että Ruotsin lainsäädäntö on ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa, voiko Ruotsin kansalainen hankkia jossain vapaampaa huume politiikkaa harjoittavassa jäsenmaassa lääkärin määräämiä huumeaineita ja tuoda ne sitten Ruotsiin ilman, että tullit voivat mitenkään puuttua asiaan?